

APROXIMACIÓ A L'ANTROPONÍMIA DE LA DOCUMENTACIÓ DE SANT PERE DE LES PUEL·LES (BARCELONA), SEGLES X i XI

Xavier BOU PALMÈS

INTRODUCCIÓ: El present treball vol ser una primera aproximació al «corpus» antroponímic de la documentació pertanyent al monestir de Sant Pere de les Puel·les de Barcelona. La base del mateix ha estat la tesi de llicenciatura presentada el setembre de 1985 per Montserrat Cabré¹ sobre aquest cenobi femení, i que abarca escriptures dels segles X i XI. La documentació del monestir en qüestió es troba fonamentalment a l'actual arxiu del convent, al carrer de Ganduxer de Barcelona, i a diversos arxius de la ciutat, principalment a l'Arxiu de la Catedral i a l'A.C.A.. L'espai geogràfic en què es troben ubicats els antropònims recollits és constituït pel Pla de Barcelona majoritàriament, juntament amb el Vallés i el Baix Llobregat. Amb aquest breu treball tractarem de veure l'evolució dels noms d'aquesta documentació fins ara inèdita, així com el pas cap a la doble nominació. Al final hem inclòs uns llistats dels primers noms, dels segons noms, dels noms dobles i dels noms de les dones.

(Per citar els documents utilitzem la numeració que tenen en l'apèndix de l'estudi de Montserrat Cabré).

1. *El corpus antroponímic. Evolució:* En els documents llegits, que abasten el període que va de l'any 989 fins al 1091, s'hi troba un total de 453 mencions de noms que correspondrien a tantes altres persones, en el cas, segurament improbable, que no haguéssim deixat passar cap duplicació, —cosa que hem procurat evitar amb la màxima escrupulositat. Aquests 453 individus porten un total de 190 noms diferents, dades aquestes que ens donen una relació de 2,38 entre el nombre de persones i el de noms. La constant ens indica una varietat antroponímica bastant acusada per aquest període. Cal tenir en compte, però, que la documentació comprèn un lapse de més de cent anys; i per això creiem que per tenir dades més significatives i veure una possible evolució cal observar aquest conjunt onomàstic per períodes més curts.

Hem dividit la documentació en tres etapes. La primera és la formada pels últims anys del segle X, i en ella s'hi troba un total de 111 mencions de persones

diferents que duen 94 noms. El segon grup s'ha format amb els noms corresponents a la primera meitat del segle XI, període amb documentació escassa i dades, per tant, poc fiables. Així ofereix solament 40 personatges que porten 36 noms diferents. L'última etapa és la constituïda per la segona meitat del segle XI, i és la que ens ofereix un nombre més elevat de persones, 290, que porten 95 noms diferents. D'aquesta forma la proporció entre el nombre de persones i el de noms és de 1,18 per al primer període, que no s'allunya gaire de les dades que aporta Moreu-Rey prenent com a base el Cartulari de Sant Cugat². Per a la segona etapa la proporció és de 1,15, quasi igual a la de finals de segle X. Considerem, però, aquesta dada poc significativa per les raons esmentades abans. En canvi, la segona meitat del segle XI ens forneix dades més entenedores: la relació és de 3,05 individus per a cada nom, —dada que s'aproxima a l'índex aportat per Moreu-Rey referent als anys centrals d'aquesta segona meitat de segle (1070-1079)³. Cal concloure, doncs, que el creixement de la proporció entre persones i noms des de finals del segle X fins a la segona meitat del segle XI, ens confirma el fet constatat per Aesbicher i Moreu-Rey, la reducció del nombre de noms que la gent utilitzava i el progressiu allunyament de l'ideal germànic un nom-una persona. Així es pot dir que durant els anys finals del segle X la varietat antroponímica era un fet prou evident a les zones que es corresponen amb la documentació present, i que a la segona meitat del segle XI s'estava produint l'empobriment del corpus antroponímic, fet que, com veurem, anirà lligat amb l'aparició dels noms dobles.

En efecte, durant la segona meitat del segle XI hi ha uns noms que es repeteixen molt sovint i que són d'una proporció molt alta en el total de noms, —sobretot en l'antroponímia masculina. El fetnomen es constata en la següent llista dels noms més emprats:

Berenguer	22	Pere	13
Ramon	22	Miró	11
Guillem	20	Arnall	10
Bernat	19		

Aquests set noms corresponen a 117 homes dels 248 que hem comptabilitzat per a la segona meitat del segle XI: un 48,5%.

Les raons de l'empobriment del «corpus» antroponímic i del consegüent predomini de certs noms són difícils d'esbrinar. Com apunta Moreu-Rey, el prestigi de certs noms no és raó suficient, però tampoc s'ha de rebutjar del tot. No sembla una casualitat que els dos noms més freqüents siguin Ramon i Berenguer, antroponims corresponents a diversos comtes de Barcelona. Ben segur que en la zona compresa en aquesta documentació (Pla de Barcelona majoritàriament) es deixaria notar amb força la influència i prestigi d'uns noms estretament lligats a la nissaga comtal barcelonina. Però aquesta explicació no val per als noms com Bernat o Guillem, i en aquest cas potser caldria recórrer a la tradició i a l'esperit de conservació del patrimoni. No obstant a la documentació present no s'ha trobat cap cas de repetició de noms de pares a fills, amb persones amb un sol nom.

Si analitzem les dades fins ara utilitzades, separant, però, antropònims masculins i femenins, veurem com també es confirma el fet de la major varietat de noms femenins⁴, encara que cal tenir en compte que el nombre de noms femenins és més baix. Així hem recollit 78 mencions de dones que porten 52 noms, 1,5 persones per cada nom, enfront a 375 homes que utilitzen 138 noms, 2,71 de proporció.

2. *Origen dels antropònims*: Quant a l'origen cal dir d'entrada que dominen clarament els noms d'ètim germànic, tant a finals de segle X com a finals del XI. S'han detectat 84 noms masculins d'inequívoc ètim germànic dels 138 antropònims masculins existents a la documentació. Es pot dir que s'hi troben les formes més usuals d'aquest tipus d'antropònims. A continuació oferim un llistat amb exemples de noms corresponents a les formes i terminacions més característiques de l'onomàstica d'ètim germànic:

- Noms mononuclears: Daco, Ennec, Isarn, Miró, Odó, Oliba i Rami.
- Noms binuclears en:
 - «ald», «all»: Arnall, Guadall, Gerall.
 - «ard»: Bernat, Udalard, Reinard, Guitard, Ermenard, Gontard.
 - «ari», «er»: Sunyer, Truitari, Archari, Remeser, Berenguer, Udalger.
 - «bald», «bal»: Ansovall, Estovall, Eriball
 - «bard»: Longovard.
 - «bert»: Umbert, Geribert
 - «elm»: Guilelm
 - «fred»: Gausfred, Ollofred, Sigefred, Eldefred, Guifred, Jofred
 - «gaud»: Ermengaud, Guanalgud
 - «iscle»: Teudiscle
 - «lec»: Hendalec
 - «land»: Rotland
 - «lind»: Galind
 - «mar»: Eldemar, Gondemar, Guissalmar
 - «mir»: Gelmir, Ermomir
 - «mund»: Guilmund, Raimund, Sisemund
 - «nand»: Sisenand
 - «red»: Sendeder
 - «rand»: Bertrand, Durand
 - «ric»: Amalric
 - «ulf»: Ataulf, Riculf
 - «sind»: Audesind
 - «vigi»: Erovgi

Entre els antropònims d'ètim no germànic cal destacar en aquesta documentació:

- Noms del llatí clàssic: Domènec, Fluridi, Dalmaci.
- Noms llatins de nova formació: Amat, Auro, Bovet, Calvell, Company, Felici, Belhome, Bonhome, Bonastre, Bonuspar, Vivas, Martí, Lleopard, Marí, Ponç.

- Noms cristians: Cristià, Esteve, Joan, Marc, Mateu, Pau, Pere, Deudonat, Pasqual, Sanç.
- Noms bíblics: Elies, Daniel.
- Noms àrabs: Abu Hym, Caid, i potser Marvano (segons Alcover de l'àrab Merwan).
- Noms d'origen grec: Sabad (?).

Quant als noms de dona cal destacar de la mateixa forma el domini dels antropònims d'ètim germànic, setze d'un total de 26 noms. Els més usuals a la present documentació són Ermessenda, Ermengarda, Adelaida, Enguncia, Ermetriut... No falten tampoc noms del llatí clàssic com Estefania, Agnès; i de nova formació com Bonadona, Bonafilla, Dolcíssima.

3. *Els noms dobles*: El primer antropònim d'aquest tipus apareix a la documentació a principis de segle XI (1009). De les 111 persones detectades a les escriptures del segle X cap d'elles sembla portar un nom doble. El que sí es troben són alguns casos que anuncien la utilització d'aquesta forma nominadora, sobrenoms i indicacions complementàries sobre oficis i funcions, —formes que subsisteixen durant el segle XI, com veurem.

S'han localitzat alguns exemples de sobrenoms; tots ells presenten la forma supletiva «A quem vocant B» senyalada per Moreu-Rey⁵. Així en un document del 996 signa com testimoni «Fulcho, presbiter, quem nuncupant Avia» (ap. 19); i en la mateixa escriptura apareix «Iohannes, presbiter, quem vocant Hendalecus». Els sobrenoms es mantenen durant tot el segle XI. El 1078 trobem «Guilelmus quem vocabant Chochalam» (ap. 53), i el 1074 «Vital quem vocant Gaucefredus» (ap. 57). El sobrenom sembla que no s'aplica exclusivament als noms simples, sinó també a alguns dobles. Així es pot llegir en una escriptura del 1082 «Guillelmus Lobatoni quem vocant Granulers» (ap. 59). En aquest exemple es podria donar el cas que el sobrenom fes referència a la procedència geogràfica del personatge, Granollers.

Les indicacions sobre l'ofici dels individus constitueixen també un antecedent dels noms dobles, i en trobem exemples al llarg de tota la documentació. Així el 992 apareixen com testimonis «Iohannes faber» i «Paulus faber» (ap. 13). En pocs casos sembla que aquestes indicacions complementàries tinguin un caire antropònimic⁶, potser solament en el cas que apareguin dues persones amb el mateix nom. Així es constata la presència d'un «Berengarius paraphonista» junt amb un altre «Berengarius» el 1080 (ap. 58). Cal esmentar també que en el mateix document apareix com testimoni «Oliba caput scole». Algun nom doble portarà de la mateixa manera un indicatiu de l'ofici, com per exemple «Guilele Marco et iudes» (ap. 38).

Un dels altres indicatius complementaris són la relació amb un topònim. La majoria d'exemples corresponen a la segona meitat del segle XI. Trobem, per exemple, «Stefanus de ipsa valle» i «Fulcho de Palma» (ap. 54). Aquests dos casos corresponen al tipus més corrent, que és el d'expressar el topònim amb la preposició «de». Hi ha també algun cas d'afegiment pur i simple de topònim; és

el cas del testimoni d'una escriptura de l'any 1009 (ap. 24), que és anomenat «Oliba becarrone», de Becaros al Baix Llobregat. Algunes de les indicacions de topònims acompanyen noms dobles i els converteixen, per tant, en noms triples (que seran tractats un xic més endavant).

La utilització del patronímic també és molt freqüent; i es converteix durant la segona meitat del segle XI en la forma més normal de doble nominació a la documentació treballada. En un primer moment es troben els exemples que utilitzen les expressions «filius...» o bé «prolis...». Així el 992 apareix «Guillelmus filius Galindo» (ap. 13) i el 992 es constaten dos exemples més: «Vivas prolis Laurentii» i «Bonefilio prolis Sindaredo» (ap. 19). El cas més tardà d'aquest tipus a les escriptures del monestir de Sant Pere de les Puel·les és de l'any 1009 (ap. 24). Es tracta de «Guimara, filium condam Venrelli». Com explica Moreu-Rey, la finalitat d'expressar el patronímic seria la de diferenciar entre elles persones que porten el mateix nom, però també caldria pensar que existia la intenció d'evidenciar un lligam amb el pare per tal d'assegurar la continuïtat en la propietat d'un patrimoni i llur legitimitat.

A partir de la segona meitat del segle XI s'afegeix directament al primer nom la forma genitiva del nom del pare. Els exemples són nombrosos: «Bernardus Raimundi», «Arnallus Honofredi» (ap. 40, any 1058). En aquest mateix document dels nou noms que apareixen, set presenten la forma doble. En el document 54 veiem com «Raimundus Gaucefredi» té un fill que es diu «Berengarius Raimundi», i el seu cunyat Berenguer té un fill que es diu «Arnallus Berengarii».

A la documentació estudiada per Montserrat Cabré es detecta la utilització, en un cas, de la forma «cognominato», estudiada per Moreu-Rey⁷. L'exemple correspon a l'any 1058 i surt una mica de les coordenades temporals que li adscriu aquest autor; es tracta de «Bellihominis cognominato Gerallus» (ap. 40).

En general podem dir que a la segona meitat del segle XI el nom doble és utilitzat amb assiduitat en els documents llegits, malgrat que encara es combinen amb noms sols.

4. *L'antroponímia femenina*: Els trets més característics dels noms de dona a la documentació de Sant Pere de les Puel·les ja han estat indicades en apartats anteriors. D'una banda cal destacar la major varietat de l'antroponímia femenina. El fet pot fer suposar un més lent empobriment d'aquest «corpus». Per altra banda senyalar un cop més el predomini dels noms d'ètim germànic.

Cal dir també que, en comparació amb els masculins, els noms dobles femenins són molt menys abundants; solament n'hem detectat tres al llarg de les escriptures d'aquest monestir: «Adaleza Guilia» i «Trudgardis de Villanova» al 1076 (ap. 54), i «Bonutia Trucha» (ap. 53). Per últim notar l'existència d'un únic sobrenom femení; «Dulcissima que vocant Belella» del 989 (ap. 10).

5. *Els noms triples*: Els noms triples apareixen a la present documentació a

partir de l'últim quart de segle XI. Les raons de llur aparició radicarien en el fet que arriba un moment on la doble nominació basada en el patronímic no és suficient per a evitar confusions entre persones. Per això al doble nom s'afegeix el topònim indicador de la procedència de la persona, o almenys dels seus avantpassats. Així trobem els exemples següents: «Bernardi Odo de Lepore» (ap. 54), «Raimundus Mironis de ipsa Turre» (ap. 54), «Guillelmus Raimundi de Calidis» (ap. 61), i «Bernardus Guillelmi de Olost».

LLISTAT 1: PRIMERS NOMS MASCULINS

	Núm. Mencions			Núm. Mencions	
	<i>Nom sol</i>	<i>Nom doble</i>		<i>Nom sol</i>	<i>Nom doble</i>
Abu Hym	1		Calvello	1	
Adalbertus	2	1	Cecilius	1	
Actionus/Aetius	1		Companus	1	1
Amalricus	1	1	Compagnus		
Amatus		1	Christianus	1	
Anlani	1		Daco / Dacho	2	
Ansovallus	1		Dalmatius		2
Archarius	1		Daniel		1
Ardenchus	1		Domenicus	2	
Argemirus	1		Dominicus		
Arluvinus	1	1	Deusededit	2	
Arnallus	6	5	Donucius	2	1
Atulfus	1		Donnucius		
Audegarius	1		Durandus		1
Audesindus	1		Egofredus	1	
Auro	1		Eldefredus	1	
Aurucio	1		Eldemar	1	
Barbado	1		Elies	1	
Bellus homo	1		Ennego	1	
Berengarius	9	13	Erallus	1	
Bernardus	4	15	Eriballus	1	
Bertrandus	2		Ermenardus		
Bertandus			Armanardi	6	3
Bonastre	1		Ermengaurdus		
Bonavida	1		Ermengordus		
Bonusfilius	5	4	Ermomirus	1	
Bonefilius			Erovigius	1	
Bonus homo	3	1	Estovallo	1	
Bonomocis	1		Stephanus	1	2
Bonucius	2	3	Eximius	1	
Bonuspar	1		Felix	1	
Borrellus	3		Felicus		
Bovetus	1		Ferrarius	1	
Bulgaria	1		Ferrucius	1	
Bulgarani			Floridius	1	
Caid	1				

Fulco			Marino	1	
Fulchone	5	3	Marvanus	1	
Galinus	1		Martinus	2	1
Galindus	2		Matheus		1
Garsia	1		Mironis	5	8
Gaucefredus	1	1	Mozon	1	
Gelmirus			Navio	1	
Gilmirus	2		Oliba		
Geribertus			Oliva	2	4
Gerbertus	3	3	Ollofredus	1	
			Pasqual	1	
Gidinil	1		Paulus	2	
Gillaranus	1		Pedro		
Gilmundus	1		Petronis	3	11
Gislabertus			Petrus		
Gislibertus	1	1	Poncius		
Godai	1		Pontius	2	5
Gondemarus	1		Ramio	1	
Gonta	1				
Gontardus	1		Raimundus		
Guadallus		5	Remundus	3	21
Guanalgaudus	1	1	Reimundus		
Guarallus	1		Regiatus	1	
Guifredus	2	3	Remesarius	1	
Wilfredus			Reinardus	1	
			Riculphus		
Guilelmus			Riculphus	2	
Guilielmus	7	16	Riculfus		
Guillelmus			Rodlandus	1	
Guillermus			Resmundus	1	
			Revellus	1	
Guimara	1		Sabad	2	
Guimarane			Sabbatus		
Guissalmar	1		Samulacio	1	
Guitardus	2	2	Sancius	1	
Heldebons	1		Sanla	1	
Helos	1		Scubiliarius	1	
Hendalecus	1		Seguinus		1
Isarnus	5		Sanderedus		
Iotone	1		Senderedus		
Ioanne	7	2	Sendred	4	2
Iohannes			Sendredus		
Langovardus	1		Sinderedi		
Leopardus	1				
Magis	1		Seniofredus		
Manages	1		Sunifredus	4	1
Marhone	1		Sesemundus	1	
Marcutius		1			

Semodo	1	
Sigefredus	1	
Sisenandus	1	
Suniarius	4	1
Sunniarius		
Teudisclus	2	
Tudisclus		
Theofredus	1	
Truitanus	1	
Trutarius		
Udalgarius	1	
Umbertus	1	1
Udaldardus	1	
Vitale	2	
Vivas	3	3

Vital	2
Vivas	2
Adroarius	2
Alemannus	1
Amatus	1
Arnaranus	1
Ballofredus	1
Bardina	1
Becarrone	1
Bellihominus	1
Benutius	1
Boecius	1
Bonus	1
de Cabannis	1
Cristianus	1
Dalmatius	1
Dot	1
Stephanus	2
Ecius	1
Ellemarus	1
Erimannus	1
Ermomirus	1
Escluva	1
Spinus	1
Etusen	1
Ferriolus	1
Fruianus	1
Gatell	1
Gelmirus	1
Gilabertus	1
Gislabertus	1
Golfredus	1
Gondeballus	1
Gondemar	1
Greco	1
Guardia	1
Guidalmar	1
Guadallus	1
Kamell	1
Livol	1
Lobatonis	1
Malapell	1
Moller	1
Marc	1
Orucius	1
Odo	1
De Palma	1
De Ipso Pino	1

LLISTAT 2: SEGON NOM MASCULÍ

Guillelmus	11
Petrus	7
Raimundus	7
Bonusfilius	5
Geribertus	5
Guitardus	5
Berengarius	4
Seniofredus	4
Miro	4
Bernardus	3
Bonucius	3
Sunniarius	3
Arnallus	2
Bellitus	2
Blandricus	2
Bonuspar	2
Borrellus	2
Donucius	2
Ermemirus	3
Ermengaudus	2
Gaucefredus	2
Guifredus	2
Isarnus	2
Lobetus	2
Modilianus	2
Oliba	2
Paulus	2
Onofredus	2
Sendredus	2

Prim	1
Ramio	1
Recosindus	1
Renardus	1
de Ribalta	1
Rodger	1
Salomo	1
Sancius	1
Sabulario	1
De Termino	1
Terre	1
Trasvar	1
de ipsa Valle	1

Bernardus Guillelmi
 Bernardus Guillelmi de Olost
 Bernardus Malapell
 Bernardus Odo de Lepore
 Bernardus Remundi
 Bernardus Sunnariii
 Bonusfilius Bernardi
 Bonusfilius Petri
 Bonusfilius Petri
 Bonusfilius Ramio
 Bonushomo Petri
 Bonucius Bellihomini
 Bonucius Ferriol
 Bonucius Vivas
 Campannus Marcusii
 Dalmatius Geriberti
 Dalmatius Guitardi
 Donucius Mironi
 Durandus Blandrici
 Ermengaudus Bonuci
 Ermengaudus Petri
 Ermengaudus Prim
 Ermomirus Baldrig
 Stephanus de ipsa Valle
 Fulco de Palma
 Fulco Guillelmi
 Fulco Petri
 Gaucefredus Guillelmi
 Gerallus Alemanni
 Gerbertus Isarni
 Gerbertus Petri
 Gerbertus Ugonii
 Geribertus Arnarani
 Guadallus Donuci
 Guadallus Ermemiri
 Guadallus Guifredi
 Guadallus Guillelmi de Monte Buio
 Guadallus Oruci
 Guanalgaudus Sendredi
 Guifredus de Cabannis
 Guifredus de ipso Pinp
 Guifredus Seniofredi
 Guillelmus Adroarii
 Guillelmus Belliti
 Guillelmus Bonefilii
 Guillelmus Bonuci
 Guillelmus Gatelli
 Guillelmus Guitardi
 Guillelmus Lobatone
 Guillelmus Raimundi de Calidis

LLISTAT 3: NOMS DOBLES MASCULINS

Adalbertus Guitardi
 Amalricus Etusen
 Amatus Oliba
 Arluvinus Guillelmi
 Arnallus Arnalli
 Arnallus Berengarii
 Arnallus Bonifilii
 Arnallus Geriberti
 Arnallus Honofredi
 Berengarius Aetii
 Berengarius Adroarii
 Berengarius Bernardi
 Berengarius Bonefilii
 Berengarius Ellemari
 Berengarius Gilaberti
 Berengarius Guillelmi
 Berengarius Guitardi
 Berengarius Oruci
 Berengarius Remundi
 Berengarius Raimundi II (cmte.Barna)
 Berengarius Seniofredi
 Berengarius Vitalis
 Bernardus Amati
 Bernardus Ballofredi
 Bernardus Bardina
 Bernardus Berengarii
 Bernardus Bonuci
 Bernardus Erimanni
 Bernardus Ermengaudi
 Bernardus Gelmiri
 Bernardus Gislabertus Marcucii

Guillelmus Raimundi de Cantallops
 Guillelmus Rodger
 Guislabertus Seniofredi
 Guitardus Boetii
 Guitardus Guidalmar
 Iohannes Dalmatii
 Marcuti Greco
 Martinus Bonefilii
 Matheus Lobatone
 Mironus Donucii
 Mironus Golfredi
 Mironus Guillelmi
 Mironus Kamell
 Mironus Onofredi
 Mironus Salomoni
 Mir Suner
 Oliba Becarrone
 Oliba Sabulario
 Oliba Sunniarii
 Oliba Vitali
 Petri de Ribalta
 Petri de Término
 Petri Ermemiri
 Petri Ermengaudi
 Petri Gaufredi
 Petri Guifredi
 Petri Isarni
 Petri Pauli
 Petri Sancii
 Petri Trasvari
 Petri Vivas
 Poncius Bonuspar
 Poncius Stephani
 Poncius Geriberti
 Poncius Gondeballi
 Poncius Recosindi
 Raimundus Arnalli
 Raimundus Benuti
 Raimundus Berengarii I (Comte Barna.)
 Raimundus Berengarii II (Comte Barna.)
 Raimundus Bernardi
 Raimundus Bonefilii
 Raimundus Bonuspar
 Raimundus Borrelli (comte Barna.)
 Raimundus Christiani
 Raimundus Ermemiri
 Raimundus Fruiani
 Raimundus Gaucefredus
 Raimundus Geriberti
 Raimundus Gondemari

Raimundus Guillelmi
 Raimundus Guitardi
 Raimundus Lobatoni
 Raimundus Mironi
 Raimundus Mironi de ipsa Turre
 Raimundus Raimundi
 Raimundus Seniofredi
 Seguinus Belluti
 Sendredus Livol
 Sendredus Esclua
 Seniofredus Sendredi
 Sunniarius Borrelli
 Umbertus Gerberti
 Vivano Stephani
 Vivanus Guadalli
 Vivanus Guillelmi

LLISTAT 4: NOMS FEMENINS

Núm. Mencions

Adelaida/Adaleza	2
Adaleza (Guilia)	1
Adalgardis	1
Adeguntia	1
Agnetim	1
Amaltrude	1
Argudamia	1
Astrudes	1
Aurucia/Orutia	1
Bonedomne	2
Bonafilia	1
Bonutia	1
Chixilo	1
Cusca	1
Desposia	1
Dulcissima	1
Eiardiis/Elliarde	3
Enguntia	2
Ermela	1
Ermengardis	3
Ermeniardis	3
Ermessenda/Ermesindis	5
Ermetruit/Ermetruite	3
Ermirs	1
Estefania	1
Filmera	1
Garsendis	2
Gerberga	2
Gila (Babtizata)	1